Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Het voorontwerp van decreet beoogt wijziging van verschillende bepalingen van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.
De wijzigingen zijn in hoofdzaak het gevolg van wijzigingen die noodzakelijk zijn op basis van de wijzigingen aan de Code van het Wereld Anti Doping Agentschap (WADA), die van kracht worden op 1 januari 2021. Daarbij worden wijzigingen aangebracht in de omschrijving van de dopingpraktijken, de bewijsregels, de disciplinaire procedures en de regeling van verblijfsgegevensverplichtingen bij elitesporters. De fundamentele principes van de huidige Code blijven echter overeind.
In het licht van de wijzigingen aan de Code is ook gestreefd naar een verdere responsabilisering van de federaties, met een beperkte verschuiving van actieve naar passieve beleidscontrole op het vlak van preventie en bestrijding van doping. NADO Vlaanderen blijft verantwoordelijk voor de actieve beleidsinbreng op het vlak van dopingtests en onderzoeken naar dopingpraktijken.
Tenslotte is ook gestreefd naar een meer proportionele bestraffing van dopingpraktijken die begaan worden door breedtesporters die niet onder de bevoegdheid van een sportfederatie vallen en niet aan wedstrijden deelnemen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/ BELEIDSDOELSTELLING

Dit dossier heeft betrekking op het beleidsveld sport.

Dit dossier geeft uitvoering aan Strategische Doelstelling SD12 van de Beleidsnota Sport 2019-2020, waarbij de regelgeving in lijn wordt gebracht met de gewijzigde Wereld Antidoping Code (de Code).

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande voorontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. Advies 2020/179 van 11 juni 2020.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd bekomen op 16 juni 2020.

Het begrotingsakkoord werd bekomen op 29 juni 2020.

Het JoKER-advies werd bekomen op 1 juli 2020.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

1. Aanleiding van de wijziging: derde herziening van de Wereld Anti Doping Code, inwerkingtreding 1 januari 2021

Op 16 november 2017 besliste de Foundation Board van het WADA een nieuwe herzieningsprocedure voor de Code te starten, waarbij ook de Internationale Standaarden betrokken werden.
In het proces voorzag het WADA meerdere rondes van consultatie onder leiding van het team dat WADA had aangeduid om het proces te leiden, gespreid over een periode van twee jaar. In de drie rondes van consultatie verspreidde het WADA stapsgewijs de ontwerpen van wijzigingsteksten van de Code en bijhorende standaarden. In diverse consultatieronden konden de verschillende publieke en private stakeholders opmerkingen geven op de ontwerpteksten.
Het Executive Committee en de Foundation Board van het WADA beslisten op 7 november 2019 het voorstel van gewijzigde Code en bijhorende Internationale Standaarden goed te keuren. De aangenomen gewijzigde Code en Internationale Standaarden moeten in werking treden op 1 januari 2021.
Eveneens tijdens het proces verzocht het WADA aan rechter Jean-Paul Costa van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een juridische opinie over het ontwerp van de Code, in het bijzonder over de verenigbaarheid van de voorgestelde maatregelen in de Code en de Standaarden met de universele rechten van de mens.

Naast de Code, zijn de volgende Internationale Standaarden, die even bindend zijn als de Code zelf, aan revisie onderworpen. De bestaande standaarden werden aangepast aan de wijzigingen van de Code en waar noodzakelijk ook inhoudelijk bijgewerkt. De bestaande Internationale Standaarden zijn:

1. International Standard for Code Compliance by Signatories (ISCCS)
2. International Standard for Testing and Investigations (ISTI)
3. International Standard for Therapeutic Use Exemptions (ISTUE)
4. International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information (ISPPPI)
5. International Standard for Laboratories (ISL)

Twee nieuwe standaarden werden mee ontwikkeld. Het betreft:

6. International Standard for Education (ISE): deze standaard legt een kader vast voor de verschillende antidopingorganisaties voor het opstellen en uitvoeren van een preventie- en educatieplan. De Internationale Standaard legt daarbij minimumdoelstellingen vast, die voor de antidopingorganisaties bindend zijn. De standaard heeft weinig directe implicaties voor

individuele sporters, maar geeft wel de richting aan voor antidopingorganisaties om naast het repressief optreden ook aandacht te hebben voor een meer preventieve aanpak.
7. International Standard for Results Management (ISRM): deze standaard geeft verdere uitvoering aan de Code op het vlak van resultatenbeheer van mogelijke inbreuken op de dopingregels, niet enkel dopingpraktijken maar ook inbreuken op de regeling rond verblijfsgegevens. De procedure is in verschillende stappen opgedeeld.

De Internationale Standaard die de lijst van verboden stoffen jaarlijks bepaalt (de Verboden Lijst), maakte geen deel uit van het proces van herziening van de Code. Die standaard wordt immers jaarlijks herzien via een aparte procedure, en is geen onderdeel van de herziening van de Code die over een langere periode gespreid is.

De wijzigingen aan de Code heeft ook geleid tot een herziening van het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport, binnen de Coördinatieraad die in uitvoering van dat Samenwerkingsakkoord is opgericht. De aanpassingen die door de vier partijen bij voornoemd samenwerkingsakkoord nuttig zijn geacht, zijn mee opgenomen in het voorontwerp van decreet.

2. Inhoud van de wijzigingen

a) Wijzigingen rechtstreeks voortkomend uit de Code

Binnen de doelstelling om blijvend conform te zijn met de regels die het WADA in de Code bepaalt, dient het Antidopingdecreet aangepast te worden aan de wijzigingen van de Code. Het WADA heeft een algemene toelichting gepubliceerd waarin toegelicht wordt op welke punten de Code inhoudelijk wordt aangepast.[1]
Aangezien het Antidopingdecreet zich richt op sporters en begeleiders, zijn het die bepalingen die relevant zijn en wijzigingen noodzaken. De voornaamste wijzigingen die doorwerken in het Antidopingdecreet, zijn als volgt samen te vatten.

Aanpassingen aan het begrippenkader en technische aanpassingen

1. Draagwijdte, doel en opbouw van de Code, met verduidelijking dat de Technische Documenten die als aanvulling bij de Internationale Standaarden worden vastgesteld, ook deel uitmaken van het corpus van de antidopingregels;
2. Invoeren van onderscheid in verboden methoden door verwijzing naar specifieke methoden;
3. Een betere definitie van het tijdsbestek waarbinnen een dopingtest en daarmee samenhangend een dopingpraktijk binnen wedstrijdverband wordt beschouwd, van belang bij verboden stoffen of verboden methoden die enkel binnen wedstrijdverband verboden zijn.

Benadrukken belang van Educatie en verwijzing naar de nieuwe Internationale Standaard voor Educatie, met een trekkende rol voor de NADO.

Aanpassingen aan de begripsomschrijving van dopingpraktijken

1. Aanpassing van de omschrijving van dopingpraktijken die verband houden met bedrog bij de dopingcontrole en definitie van bedrog;
2. Toevoeging van poging tot medeplichtigheid onder de dopingpraktijk medeplichtigheid
3. Aanpassing van de dopingpraktijk verboden samenwerking;

[1] "2021 WORLD ANTI-DOPING CODE AND INTERNATIONAL STANDARD FRAMEWORK DEVELOPMENT AND IMPLEMENTATION GUIDE FOR STAKEHOLDERS", WADA, 18 oktober 2019, https://www.wada-ama.org/en/resources/the-code/2021-world-anti-doping-code-and-international-standard-framework-development-and (15/06/2020)

4. Opname van een nieuwe dopingpraktijk om personen te beschermen die dopingpraktijken melden;
5. Definitie van opzettelijkheid, specifiek bij vaststelling van aanwezigheid van een verboden stof in een monster dat bij de sporter is afgenomen (afwijking van het algemeen opzet dat normaal van toepassing is.

Aanpassingen in bewijsregels en bewijslast

1. Procedure voor het splitsen van urinemonsters;
2. Uitbreiding rapportering van laboratoria voor atypische bevindingen voor andere stoffen dan exogene stoffen;
3. Verschuivingen in bewijslast voor dopingpraktijken, meer bewijslast voor de antidopingorganisaties;
4. Gebruik van laboratoriumanalyse buiten de WADA-geaccrediteerde laboratoria om bepaalde feiten aan te tonen met betrekking tot de aanwezigheid van een verboden stof;
5. Andere aanpak voor stoffen die niet verboden zijn buiten wedstrijdverband, en die in heel kleine hoeveelheden aangetroffen worden binnen wedstrijdverband;
6. Aanpassing aan procedureregels voor terugkeer van (elite)sporters die zich eerder uit de sport hadden teruggetrokken;
7. Bijkomende analyse van monsters en hertesten van monster (met invloed op de verplichte kennisgevingen bij een dopingovertreding, waarbij hertesten van een positief staal enkel kan na kennisgeving aan de sporter).

Aanpassingen in procedurele bepalingen

1. Algemene wijzigingen van het proces van resultatenbeheer in de Code;
2. Nieuwe Internationale Standaard voor Resultatenbeheer;
3. Stringentere standaard voor een rechtvaardige hoorprocedure in de Code;
4. Beroepsprocedures voor sporters van nationaal niveau;
5. Draagwijdte van beroep tegen een beslissing, waarbij wordt verduidelijkt dat in graad van beroep nieuwe bewijselementen mogen aangebracht worden;
6. Implementatie van beslissingen onder de Code (voorheen: wederzijdse erkenning), waarbij geen uitdrukkelijke erkenning meer noodzakelijk is om algemene draagwijdte te geven aan een disciplinaire sanctie onder de Code.

Aanpassingen in de sancties voor dopingpraktijken

Flexibiliteit in sanctionering ratione personae

1. Specifieke regels voor beschermde personen en minderjarigen, met het oog op het vrijwaren van de belangen van die personen als kwetsbare groepen;
2. Nieuwe categorie van recreatiesporters met meer flexibiliteit in sanctionering.

Flexibiliteit in sanctionering afhankelijk van de soort stof

1. Aanpak van het probleem van veel voorkomende contaminatie in supplementen en andere producten;
2. Aanzienlijk verkorte en flat rate sanctie voor dopingpraktijken die verband houden met “substances of abuse”, stoffen die buiten de sport misbruikt worden, voornamelijk gericht op recreatieve drugs.

Algemene aanpassingen voor het bepalen van een toepasselijke uitsluiting

1. Verduidelijking van de sancties voor het niet naleven van een voorlopige schorsing;
2. Hogere maximumsanctie van uitsluiting voor medeplichtigheid;
3. Meer flexibiliteit in de sancties voor weigering van monsterafname of bedrog bij het dopingcontroleproces;
4. Aanpakken van fraude en bedrog tijdens het resultatenbeheer en de uitoefening van het hoorrecht en tijdens de hoorprocedure;

5. Herintroduceren van verzwarende omstandigheden in het bepalen van de strafmaat;
6. Verbetering van de regel voor herhaling van dopingpraktijken en meerdere overtredingen binnen een bepaalde periode;
7. Uitbreiding van de mogelijke situaties van substantiële hulp voor het verkrijgen van strafvermindering;
8. Verduidelijking van de regel waarbij vertraging in de procedure die niet te wijten is aan de sporter of begeleider ten goede komt aan de sporter;
9. Regeling voor overeenkomsten binnen resultatenbeheer, waarbij een antidopingorganisatie met goedkeuring van het WADA een onderhandelde oplossing kan aanbieden met het oog op het vermijden van een lange en dure hoorprocedure (proceseconomische winsten).

Andere bepalingen

1. Terug te geven prijzengeld na een dopingovertreding komt ten goede aan andere sporters;
2. Niet-retroactieve werking van de verboden lijst.

De wijzigingen aan de Code laten zeer weinig vrije beleidsruimte over. De Code, Internationale Standaarden en Technische Documenten omvatten de begripsomschrijving van dopingpraktijken, de toepasselijke regels voor dopingcontrole en -analyse, de bewijsregels, bepalen de onderscheiden bevoegdheden van internationale federaties en nationale antidopingorganisaties, leggen regels op voor de hoorprocedure en bepalen de draagwijdte van beslissingen. Door de regels van de Code te implementeren, wordt de beoogde wereldwijde harmonisering van de antidopingregels gevrijwaard.

b) Wijzigingen aan de categorieën sporters in functie van de verplichting verblijfsgegevens in te dienen

De regeling voor verblijfsgegevens, die is opgenomen in het Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport, waaraan de decreetgever instemming heeft betuigd bij decreet van 9 maart 2012, dient te worden aangepast in het Antidopingdecreet.
In uitvoering van de Code en de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken hebben de partijen bij het Samenwerkingsakkoord in onderling overleg binnen de Coördinatieraad die op basis van voornoemd samenwerkingsakkoord, de bestaande opdeling geëvalueerd. Binnen de Coördinatieraad was consensus dat de opdeling in categorieën van elitesporters in het licht van de evoluties in de sport en de doelstelling van een efficiënt programma van dopingcontroles buiten wedstrijdverband aangepast moet worden.

Een essentiële wijziging is dat de elitesporter niet langer in vier, maar slechts in drie categorieën worden ingedeeld. De sporters van categorie A en B, waarbij een onderscheid in de sporten en disciplines werd gemaakt naar lokaliseerbaarheid van de sporters, komen samen in één categorie van sporters die verblijfsgegevens moeten indienen. Zij vormen samen de geregistreerde doelgroep van elitesporters. Het regime van verblijfsgegevens is zo voor alle individuele sporters dezelfde. Ze zijn allen gehouden een tijdslot, overnachtingsplaats, regulieren activiteiten en wedstrijden in te geven via een kwartaalaangifte en die aan te passen als de gegevens tijdens het kwartaal zouden wijzigen.

De wijziging is ingegeven door:
- de risicoanalyse die voor de sporten van de oude categorie A en B geen wezenlijk verschil aantoont op het vlak van dopinggevoeligheid tussen de sportdisciplines die respectievelijk in de oude categorie A en B waren ingedeeld;
- de ervaring met het systeem van sporters van de oude categorie A en B, waarbij is vastgesteld dat ondanks het criterium van lokaliseerbaarheid van de sporter dat gehanteerd werd voor de opdeling tussen categorie A en B, niet pertinent was in het licht van de bereiken doelstelling, namelijk de

sporters kunnen lokaliseren om hen te onderwerpen aan doelgerichte dopingcontroles buiten wedstrijdverband. In het licht van de gelijkheid tussen de elitesporters van categorie A en B is het onderscheid niet langer te handhaven.
- de problemen die de NADO's ondervonden binnen de compliance monitoring zoals uitgevoerd door het WADA dit ten gevolge de onduidelijkheid inzake het statuut en het jaarlijks uit te voeren controles voor de atleten uit de categorie B.

De verplichtingen zelf blijven ongewijzigd binnen de categorie A. Wel is er een wijziging in de opdeling van sportdisciplines (volgens drie categorieën). Voor individuele sportdisciplines hebben de partijen geopteerd om geen onderscheiden categorieën meer te handhaven en alle individuele elitesporters die een dopinggevoelige sport beoefenen aan verblijfsgegevens te onderwerpen met het oog op dopingcontroles buiten wedstrijdverband.

Bijkomend is meer flexibiliteit geboden aan de Nationale Antidopingorganisaties waarbij de NADO's de mogelijkheid krijgen om elitesporters die een discipline beoefenen buiten de lijst van sportdisciplines, in aanloop naar grote internationale kampioenschappen voor een beperkte periode aan verblijfsgegevens te onderwerpen. Dat laat de NADO's toe om te voldoen aan de bepalingen van de Internationale Standaard en de verplichting om sporters die deelnemen aan grote internationale evenementen voldoende te testen.
Door de noodzakelijke beperking in de tijd en het facultatieve karakter zal NADO Vlaanderen gehouden zijn de beslissing om elitesporters toe te voegen aan de geregistreerde doelgroep evenredig moeten zijn aan de doelstelling en deugdelijke gemotiveerd.

c) Wijzigingen aan de verantwoordelijkheden binnen actieve en passieve beleidscontrole als indirect gevolg van de Internationale Standaard voor Resultatenbeheer in uitvoering van de Code

De Code zoals die laatst in 2015 was gewijzigd, bevatte enkel in heel algemene termen de regels voor het uitoefenen van resultatenbeheer over een dopingpraktijk en de essentiële regels voor het uitvoeren van een hoorprocedure. Op vraag van alle belanghebbenden, is bij de beslissing de Code te herzien, eveneens beslist duidelijkere regels op te stellen voor het resultatenbeheer en het uitvoeren van de hoorprocedure, met respect voor de rechten van de sporter of begeleider.

Het resultatenbeheer over een dopingpraktijk of een inbreuk op de verblijfsgegevens wordt in de Internationale Standaard gedefinieerd als het volledige proces vanaf de controle of vaststelling van een dopingpraktijk tot aan een beslissing na beroep. De Code bepaalt wie het resultatenbeheer toegewezen krijgt. De instantie die de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor een correct resultatenbeheer draagt, is altijd de partij die de opdrachtgever was van de controle of die de eerste vaststelling van de dopingpraktijk heeft gedaan.
De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM) legt een aantal minimale vereisten op die alle antidopingorganisaties moeten volgen bij het uitoefenen van het resultatenbeheer van mogelijke dopingpraktijken. Daarnaast dragen ze ook de verantwoordelijkheid voor het naleven van algemene rechtsbeginselen, in het bijzonder de rechten van verdediging.
Minimale vereisten zijn opgenomen voor:

- initieel onderzoek;
- kennisgeving in twee stappen, namelijk de kennisgeving van de vaststellingen en de kennisgeving van de tenlastelegging van een mogelijke dopingpraktijk;
- bij de tenlastelegging schrijft de ISRM voor dat de ADO de toepasselijke gevolgen bepaalt. Een sporter heeft in die fase de mogelijkheid om uitdrukkelijk of stilzwijgend af te zien van een verdere hoorproces, waarmee de zaak kan afgesloten worden;
- het opleggen van een voorlopige schorsing;
- het bepalen van de minimumvereisten voor een rechtvaardige en onpartijdige hoorproces, met operationele onafhankelijkheid voor het disciplinair orgaan dat in eerste aanleg moet

oordelen, en een operationeel en institutioneel onafhankelijke disciplinaire orgaan in graad van beroep;
- de inhoud van de beslissingen.

De Internationale Standaard bevat elementen die voorheen in de Code waren opgenomen, maar overgeheveld en verder uitgewerkt zijn in de nieuwe standaard. Tegelijk zijn ook delen van de Internationale Standaard voor Testen en Onderzoeken (ISTI) opgenomen in de standaard.
Bijkomend zijn in de standaard ook de procedures voor het aanvragen van een tegenanalyse en het bepalen van een datum bijgewerkt.
Specifiek voor de hoorprocedure bevat de internationale standaard meer garanties voor de sporter. Een onafhankelijke en onpartijdige, maar ook een tijdige beoordeling met respect voor de grondrechten staat voorop.

In principe is het aan de ondertekenaars van de Code om de nieuwe Internationale Standaard te implementeren. Net zoals het geval was onder de Code, is binnen die verplichting tot implementatie enige vrijheid om de structuren te bepalen. Rekening houdend met de specifieke positie van NADO Vlaanderen en de opdrachten die aan NADO Vlaanderen zijn toebedeeld binnen de doelstellingen van preventie en bestrijding van doping, is met het Antidopingdecreet van 2012 een onderscheid gehanteerd tussen de actieve beleidscontrole door NADO Vlaanderen en de passieve beleidscontrole door de federaties. Responsabilisering van de federaties binnen de passieve beleidscontrole was daarbij een uitgangspunt, en resulteerde in de disciplinaire bevoegdheid van die federaties over dopingpraktijken gepleegd door elitesporters die lid zijn van die federaties. Het voerde een horizontaal onderscheid in tussen enerzijds de elitesporters die de toplaag van de sporters uitmaken en de primaire focus zijn van de Code en het antidopingbeleid in uitvoering van de Code, en anderzijds breedtesporters.

Bij de implementatie van de Internationale Standaard zijn noodzakelijk geachte verschuivingen aangebracht in de opdeling tussen de actieve en passieve beleidscontrole, die rekening houden met de doelstelling van responsabilisering van de federaties.
Het klassieke horizontale onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters en begeleiders is vervangen door een verticale scheiding op basis van de federatie of sportvereniging waarbij de sporters of begeleiders zijn aangesloten. Dat onderscheid is te verantwoorden vanuit de doelstelling om de passieve beleidscontrole te maximaliseren waar die op zich voldoende is om de naleving van de vooropgestelde normen te garanderen. Federaties die gehouden zijn de Code na te leven wegens aansluiting bij een internationale federatie (onder IOC, IPC of GAISF) die de Code heeft ondertekend, zijn langs die weg gehouden de Code toe te passen op aangesloten sporters en begeleiders. Dat zijn tegelijk de federaties die potentieel elitesporters onder de leden hebben, en waarnaar verwezen wordt in de definitie van elitesporter. Door de voorgestelde wijziging en dus in de nieuwe situatie zijn die federaties, die dus aangesloten zijn bij een internationale federatie onder IOC, IPC en GAISF, ondertekenaars van de Code) niet enkel finaal bevoegd voor de disciplinaire vervolging van elitesporters voor de disciplinaire organen die zij met dat doel opgericht hebben, maar ook voor de breedtesporters en begeleiders die aangesloten zijn bij de federatie of een band hebben met de federatie.
Voor de overige breedtesporters en begeleiders die niet daaronder vallen, blijven de bij decreet opgerichte disciplinaire organen, die als organen van actief bestuur worden beschouwd, residuair bevoegd voor de disciplinaire bestraffing.
Dit onderscheid is te verantwoorden op basis van het onderscheid tussen de sportfederaties of sportverenigingen in kwestie, naargelang ze gehouden zijn de Code toe te passen omwille van aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft onderschreven of zich niet in dergelijke situatie bevinden.
Voor het proces van resultatenbeheer zelf is op basis van de Internationale Standaard de procedure in het Antidopingdecreet geïmplementeerd. Er is geopteerd om na vaststelling van een dopinginbreuk door NADO Vlaanderen (binnen de actieve beleidscontrole door het uitvoeren van dopingtests en onderzoeken) de eerste fase van resultatenbeheer exclusief aan NADO Vlaanderen

toe te wijzen. Daaronder horen de beslissing om al dan niet vervolging op te starten, het opleggen van een voorlopige schorsing, het formuleren van een sanctievoorstel aan de sporter of begeleider in kwestie en de mogelijkheid een 'case resolution agreement' te onderhandelen en mits goedkeuring van het WADA een dopingovertreding op die manier af te handelen. Telkens is wel in dat geval voorzien in een mogelijke beroepsprocedure bij de disciplinaire organen die door de federaties zijn opgericht of finale bekrachtiging van de beslissing door de disciplinaire organen van die federaties, voor zover ze ook bevoegd zijn een beslissing ten gronde te nemen.

d) Specifieke en afwijkende disciplinaire bestraffing voor breedtesporters die niet aan wedstrijden deelnemen en buiten het toepassingsgebied van de Code vallen

Hoewel de Code in essentie gericht is op sporters van het hoogste niveau, de elitesporters, en bij uitbreiding de breedtesporters die onder een internationale federatie vallen die de Code heeft ondertekend, is dopinggebruik niet beperkt tot die voornamelijk competitief ingestelde sporters. Ook is er een blijvende bekommernis voor de gezondheidsaspecten die gepaard gaan met dopinggebruik, een aspect van het antidopingbeleid dat verder gaat dan het louter vrijwaren van een eerlijke en dopingvrije competitie.
In Vlaanderen heeft de decreetgever gekozen om de regels uit de Code toe te passen op alle sporters die deelnemen aan sportactiviteiten in "georganiseerd verband", inclusief op breedtesporters die niet verbonden zijn aan een federatie die verplicht is de Code toe te passen vanuit de Internationale Federatie die de Code heeft ondertekend, en op breedtesporters die zelfs niet verbonden zijn aan enige federatie maar louter sport beoefenen in een georganiseerd verband buiten enig competitief opzet. Voor de omschrijving kan verwezen worden naar de toelichting gegeven in de memorie bij het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, die thans nog opgaat (Stukken Vlaams Parlement 2006-2007, 1217-1, p. 28-29). Beoefenen van sport in een fitnessclub is daarbij uitdrukkelijk vermeld.

De controles in fitnesscentra zijn in verhouding tot het totaal aantal afgenomen dopingtests zowel in absolute als relatieve cijfers laag. Desalniettemin is het aantal vaststellingen bij die dopingcontroles veel hoger dan bij elitesporters en breedtesporters die actief zijn in een competitieve context. Hoewel het hoog aantal vaststelling deels te verklaren is door het feit dat het zeer gerichte controles betreft, toont het aan dat het probleem van doping bij sportbeleving zich niet beperkt tot de sportactiviteiten die georganiseerd worden door de klassieke sportfederaties en tot sporters die zich voorbereiden op wedstrijden.
Hoewel het antidopingbeleid nog steeds voornamelijk gericht is op de elitesporters, daarna op breedtesporters die in competitief verband aan sport doen waarbij het belang afneemt naarmate het competitieve element in relevantie afneemt, en pas in ondergeschikte orde op andere sportbeoefenaars in georganiseerd verband zonder enige competitieve doelstelling, blijft een dopingbeleid voor die laatste groep sporters belangrijk vanuit het oogpunt van de preventieve gezondheidszorg en de algemene doelstelling om de sport dopingvrij te houden. Verboden middelen worden immers ook in een louter recreatieve context gebruikt, en ook het gebruik van verboden middelen buiten enige wedstrijddoelstelling, brengt een risico mee dat dopinggebruik genormaliseerd wordt, met alle gevolgen van dien voor de gezondheid van de sportbeoefenaars.

De Code richt zich op competitieve sporters, en laat het aan de nationale antidopingorganisaties over om de regels uit te breiden. De Code voorziet echter geen regels voor sporters die niet vallen onder een internationale federatie die de Code heeft ondertekend.
De fundamentele doelstellingen en de doelstellingen die aan de grondslag van de Code liggen, gaan maar ten dele op voor breedtesporters die zonder enige wedstrijddoelstelling aan sport doen.
De fundamentele doelstellingen van de Code zijn onrechtstreeks getoetst door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens[2] In die zaak, die weliswaar aanhangig was gemaakt in het kader van

[2] EHRM FNASS ea t/ Frankrijk van 18 januari 2018 (no. 48151/11 en 77769/13).

verblijfsgegevensverplichtingen, heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelling ingenomen over de legitimiteit van de doelstellingen die aan de grondslag liggen van de regels ter bestrijding van doping. Daarbij zijn de hoofddoelstellingen de bescherming van de volksgezondheid en de moraliteit. Het EHRM ziet in daarin ook een vorm van bescherming van de rechten van anderen. Het gaat daarbij om de rechten van andere sporters op een dopingvrije competitie en het gerechtvaardigd vertrouwen dat he publiek moet kunnen stellen in een dopingvrije competitie.

Bij sporters die niet aan wedstrijden deelnemen, speelt het aspect van een dopingvrije competitie niet en is het gezondheidsaspect primair. Daarnaast is ook het recht van andere sporters op een gezonde en dopingvrije omgeving voor sportactiviteiten in georganiseerd verband even belangrijk als doelstelling., zij het niet direct gerelateerd aan het aspect van de wedstrijdbeleving en competitie tussen deelnemende sporters Gebruikers van verboden middelen in een louter niet-competitieve context zullen weliswaar geen invloed hebben op wedstrijdresultaten, maar kunnen anderen die in dezelfde omgeving aan sport doen, wel aanzetten om op dezelfde wijze resultaten van persoonlijke ontwikkeling te bereiken. Zo kan een gebruiker van spierversterkende middelen op korte termijn onrealistische resultaten bereiken, en op die manier een onrealistisch voorbeeld betekenen voor sporters. Vooral ook de jongere sporters vormen een kwetsbare groep voor het ontwikkelen van onrealistische verwachtingen en resultaten die niet op korte termijn kunnen gehaald worden, of zelfs helemaal niet realiseerbaar zijn. Het gebruiken van verboden middelen in een georganiseerd verband, zoals bijvoorbeeld in fitnessclubs, kan dus anderen aanzetten om hetzelfde te doen.

Vanuit het verschil in doelstellingen en nagestreefde waarden, is op basis van het evenredigheidsbeginsel een meer proportionele disciplinaire aanpak noodzakelijk. Die proportionaliteit wordt in het ontwerp op twee wijzen gerealiseerd:

- Proportionaliteit van disciplinaire uitsluitingen en mogelijkheid om bij een eerste inbreuk een lagere straf met uitstel op te leggen, gekoppeld aan voorwaarden.: van het principe van tuchtbestraffing wordt niet afgeweken, om enerzijds afschrikkend te werken, maar ook om de sporter tijdens een periode van uitsluiting tijdelijk uit te sluiten van georganiseerde sportactiviteiten om de sportieve omgeving vrij te houden van sporters die zich bezondigen aan het gebruik van dopingmiddelen. De focus ligt met de kortere disciplinaire maximumstraffen en de mogelijkheden van een mildere bestraffing op rehabilitatie eerder dan op de uitsluiting zelf. Daarmee wordt de doelstelling van een gezonde en dopingvrije sportbeleving op een meer doelmatige en proportionele wijze bereikt;
- Uitzondering op de TTN-regel: de uitzondering betreft niet het verboden karakter op zich, maar biedt de mogelijkheid aan de Disciplinaire Commissie om enige flexibiliteit aan de dag te leggen wanneer de vaststelling van het gebruik van verboden stoffen of methoden niet wijst op een misbruik maar op een reguliere behandeling voor een medisch probleem, zonder daarbij het criterium van de strikte noodzakelijkheid te hanteren dat volgens de TTN-regels van toepassing is. De therapeutische noodzakelijkheid vereist immers niet enkel dat de behandeling met verboden stoffen of methoden is voorgeschreven voor een onderliggende medische oorzaak, maar vereist ook dat alle niet-verboden alternatieven eerst worden uitgeput voor er een toestemming is om de verboden stof of methode te gebruiken.. Dezelfde criteria van therapeutische noodzaak die gehanteerd worden voor elitesporters en breedtesporters die aan wedstrijden deelnemen, hanteren voor breedtesporters die niet aan competitie doen, staat op gespannen voet met het proportionaliteitsbeginsel. Daarom wordt er geopteerd om de Disciplinaire Commissie toe te laten verdere toetsing te doen, en geen sanctie op te leggen als de vaststelling van de aanwezigheid, bezit of gebruik van een verboden stof bij de sporter het gevolg is van een normale medische behandeling. Duidelijke gevallen van misbruik, waarbij de behandeling niet gericht is op het bereiken van een normale gezondheidstoestand, zullen wel nog als dopingpraktijk beschouwd worden. Op die manier kan onrechtmatig of excessief gebruik van spierversterkende middelen nog steeds beteugeld worden.

De UNESCO-conventie verplicht lidstaten een antidopingbeleid te voeren conform de Code, maar verzet zich niet tegen aanvullende regelingen, die als dusdanig buiten het toepassingsgebied van de Code bestaan, en geen afbreuk doen aan de basisprincipes van de Code.

3. Impact van de wijzigingen

Er is geen afzonderlijke reguleringsimpactanalyse (RIA) opgemaakt wegens het gebrek aan vrije beleidsruimte die overblijft bij de implementatie van de Code waarbij de opmaak van een afzonderlijke impactanalyse niet proportioneel zou zijn met de wijzigingen. De analyse van de impact is opgenomen in de memorie van toelichting.
De JoKER-toets is bijgevoegd als bijlage.

a) Impact op jongeren en kwetsbare personen (JoKER-toets)

De maatschappelijke impact van de wijzigingen is zeer beperkt van aard. Er is geen effect te verwachten op mensen in armoede. De wijzigingen in procedures bij het Antidopingdecreet hebben geen impact op het bedrag van administratieve geldboetes, noch zijn er kosten verbonden aan de voorziene handhaving buiten de disciplinaire gevolgen die zijn omschreven. Specifiek voor de administratieve geldboetes is bovendien bepaald dat enkel bij het weerhouden van opzet binnen een overtreding een administratieve geldboete zal worden opgelegd.

Er zijn geen specifieke nadelige effecten voor jongeren. Het dient daarbij benadrukt te worden dat de gewijzigde regels in de Code, die geïmplementeerd worden in het Antidopingdecreet, precies soepeler regels introduceren voor jongeren en personen die wils- of handelingsonbekwaam zijn. Die genieten als beschermde personen meer soepelheid ten opzichte van de normaal toepasselijke regels.
Dat komt bovenop de bestaande regels die al van toepassing waren voor minderjarige sporters en die onverkort blijven gelden.

Bijkomend dient ook nogmaals benadrukt te worden dat de Code zich in de eerste plaats richt op elitesporters. De flexibelere sanctionering voor minderjarigen en beschermde personen is van toepassing op elitesporters die aan die definitie voldoen. Minderjarigen die geen elitesporter zijn, zullen bovendien ook nog kunnen genieten van de algemene versoepeling voor recreatiesporters.

b) impact op sportfederaties (beperkt tot sportfederaties die gehouden zijn de Code na te leven op basis van aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend)

De voorgenomen wijzigingen in het proces van resultatenbeheer, in het bijzonder het uitbreiden van de verantwoordelijkheid voor de disciplinaire bestraffing, heeft potentiële impact op de sportfederaties in kwestie. De bestaande regeling legde de verantwoordelijkheid voor de disciplinaire bestraffing van elitesporters bij de federatie waarvan die elitesporters lid waren. Conform de definitie betrof dat enkel de federaties die via aansluiting bij een internationale federatie die de Code heeft ondertekend, gehouden waren de Code toe te passen op de eigen elitesporters (passieve beleidscontrole). De uitbreiding betreft de breedtesporters die lid zijn van diezelfde federaties.

De vergroting van de responsabilisering van de aangesloten federaties kan opgevangen worden binnen de bestaande disciplinaire structuren die die federaties hebben opgezet voor elitesporters en begeleiders.
De impact is beperkt. De procedure voor het resultatenbeheer van dopinginbreuken is gericht op het beperken van de disciplinaire hoorzittingen door in een eerste fase van resultatenbeheer de sporter of begeleider de kans te geven een sanctievoorstel te aanvaarden. Bovendien is voor dopinginbreuken die gerelateerd zijn aan recreatieve drugs (de in de verboden lijst aangeduide

misbruikstoffen) een standaardsanctie bepaald met het oog op het verminderen van het aantal hoorprocedures voor die inbreuken.
Het uiteindelijke aantal zaken dat door de tuchtorganen van de federatie zou moeten behandeld worden in plaats van door de Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters en Begeleiders, kan op basis van historische gegevens voor de jaren 2017 tot en met 2019 op gemiddeld 12 worden geschat. Die schatting is nog verder naar beneden bij te stellen, aangezien inbreuken voor misbruikstoffen (waaronder inbreuken op basis van vaststellingen binnen wedstrijdverband van niet-sportgerelateerd gebruik van cannabinoïden) geen hoorzitting meer zal vereisen wegens de toepasselijke flat rate sanctionering.

Impact op sporters en begeleiders

Elitesporters
De wijziging in regeling van verblijfsgegevens houdt in dat de oude categorieën A en B worden samengevoegd tot één enkele categorie A. Daarbij worden de elitesporters die tot de oude categorie B behoorden, aan dezelfde verplichtingen onderworpen als elitesporters van categorie A.
Op basis van de cijfers die voor 2019 door NADO Vlaanderen beschikbaar zijn gesteld, waren voor dat jaar 51 elitesporters ingedeeld in de categorie B. De impact is beperkt tot het aanleveren van bijkomende verblijfsgegevens. De elitesporters die tot de categorie behoorden, waren al gehouden verblijfsgegevens in te dienen en te actualiseren via het ADAMS-systeem dat het WADA ter beschikking stelt.

Voor de disciplinaire afhandeling van dopinginbreuken is geen wijziging beoogd.

Breedtesporters
De impact op breedtesporters is beperkt. De gewijzigde bepaling van de Code werken door op alle breedtesporters die aan wedstrijden deelnemen. Voor de tuchtrechtelijke afhandeling is een onderscheid naargelang de federatie of sportvereniging doorgevoerd waar de breedtesporter lid van is. Alle breedtesporters die actief aan wedstrijden deelnemen, blijven echter in beginsel onderworpen aan dezelfde regels, gebaseerd op de Code.

De afwijkende regeling voor niet-competitieve breedtesporters buiten de aangesloten federaties moet bovendien gezien worden vanuit de maatschappelijke doelstelling om doping in alle vormen te bestrijden, maar ook de normale sportbeleving te vrijwaren. Door meer de nadruk te leggen op rehabilitatie binnen de bestraffing, wordt ook een grotere aanvaarding van de maatregel beoogd, waarbij rekening is gehouden met het recht op individuele sportbeleving, de uiteindelijke doelstelling van preventieve gezondheid en de rechten van anderen die deelnemen aan dezelfde sportactiviteiten buiten wedstrijdverband.

Begeleiders
Voor begeleiders is er geen aanwijsbare impact door de wijzigingen die aan het Antidopingdecreet worden aangebracht.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel
De wijzigingen aan de Code zijn getoetst aan de grondrechten door rechter Jean-Paul Costa, voormalig voorzitter van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en rechter bij het Tribunal Arbtiral du Sport (TAS). Zijn conclusie is dat, de bepalingen van de Code die hem voor advies zijn voorgelegd in hun globaliteit in overeenstemming zijn met de fundamentele rechten.

De Code houdt na wijziging meer rekening met het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters. Daarbij gaat het specifiek om de gunstiger regels voor recreatieve sporters en beschermde personen. Het verschil in behandeling berust ook daar op objectieve criteria, en het verschil in behandeling is doelmatig in het licht van het gemaakte onderscheid en de te bereiken doelstelling. In het Antidopingdecreet zijn de regels die uitzonderingen voorzien voor recreatieve

sporters en beschermde personen, conform de Code. De flexibiliteit in de Code moet ook een meer proportionele bestraffing toelaten van de breedtesporters die eronder gevat worden.

Voor de verantwoording van het onderscheid tussen de verschillende categorieën breedtesporters dat wordt ingevoerd door wijziging van het antidopingdecreet, is een uitvoerige verantwoording opgenomen in de algemene toelichting. Daarbij is een objectief onderscheid te maken tussen sporters op grond van de aansluiting bij een federatie die conform de Code gehouden is een tuchtreglement uit te vaardigen, en de sporters aangesloten bij een federatie of sportvereniging die niet gebonden is door de Code, behoudens toepassing in het Antidopingdecreet.
Ook het onderscheid binnen die laatste groep tussen competitieve en niet-competitieve breedtesporters is objectief te maken, en de toepasselijke disciplinaire maatregelen zijn proportioneel in het licht van de nagestreefde doelstellingen.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor de toelichting bij de artikelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze commentaar zoals die is opgenomen in de memorie van toelichting die bij het voorontwerp van decreet.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het begrotingsartikel voor NADO Vlaanderen (uitgaven) is HG0-1HFG2SA-WT.
Het programma voor het werkingsbudget NADO Vlaanderen is 1HF456 (werking NADO).

De inkomsten uit de administratieve geldboetes en gerecupereerde controlekosten worden ongewijzigd op dezelfde wijze toegewezen aan NADO Vlaanderen, krachtens artikel 7, §1, eerste lid, 12°, en vierde lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Sport Vlaanderen”.

De wijzigingen aan het Antidopingdecreet hebben geen directe budgettaire weerslag op de werking van NADO Vlaanderen. Alle wijzigingen kunnen opgevangen worden binnen het bestaande werkingsbudget van NADO Vlaanderen.

De wijziging aan de regeling van verblijfsgegevens hangt samen met de wijzigingen van het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen.
Het samenvoegen van de categorieën A en B, waartoe de individuele elitesporters behoren, heeft enkel impact op de omvang van verblijfsgegevens en niet op het aantal controles buiten wedstrijdverband die uitgevoerd moeten worden om conform te zijn met de Code en de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken.
De wijziging in de regeling van de verblijfsgegevens en de bijhorende controles buiten wedstrijdverband worden opgevangen binnen het spreidingsplan dat NADO Vlaanderen opstelt. Er is dus op dat vlak geen budgettaire impact.
De bijkomende mogelijkheden om elitesporters of in uitzonderlijke gevallen breedtesporters onder een regeling van verblijfsgegevens te brengen is louter facultatief en wordt enkel toegepast als dat noodzakelijk is voor het bereiken van de doelstelling. Voor elitesporters die deelnemen aan grote kampioenschappen en die niet tot de vaste groep elitesporters behoren, is het onderwerpen aan verblijfsgegevens beperkt in de tijd en facultatief, in functie van de gepercipieerde noodzaak en de testhistoriek van de sporter in kwestie. Voldoende dopingtesten uitvoeren buiten wedstrijdverband

was al een kerntaak van de NADO. De bijkomende mogelijkheid om te verplichten verblijfsgegevens in te dienen is helemaal conform de Code en de Internationale Standaard die aandringen op het toepassen van verblijfsgegevens op die sporters.
Alle uit te voeren dopingcontroles buiten wedstrijdverband worden volgens een risicoanalyse opgenomen in het spreidingsplan dat NADO Vlaanderen opstelt. De controles worden gerealiseerd binnen het daartoe ter beschikking gestelde werkingsbudget. Een stijging van het aantal controles buiten wedstrijdverband bij elitesporters is niet rechtstreeks gerelateerd aan de verplichting verblijfsgegevens in te dienen maar is inherent aan de opdracht van NADO Vlaanderen om voldoende testen binnen en buiten competitie uit te voeren. De verplichting om verblijfsgegevens door te geven is ondergeschikt aan de noodzaak om de sporters te testen buiten wedstrijdverband.

De wijzigingen aan het proces van resultatenbeheer hebben geen directe budgettaire impact. NADO Vlaanderen doet als toezichthoudende instantie de vaststellingen en gaat binnen die onderzoeksbevoegdheid over tot de kwalificatie van een dopingpraktijk en beslist over verdere vervolging. Het formuleren van de normaal toepasselijke gevolgen situeert zich op grond van de wijzigingen aan het decreet eerder in de disciplinaire procedure, maar is in beginsel geen bijkomende opdracht met budgettaire impact.
Voor dopingovertredingen met betrekking tot breedtesporters trad NADO Vlaanderen al op als vervolgende partij voor de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor Breedtesporters en Begeleiders. De Internationale Standaard voor Resultatenbeheer (ISRM), die dwingende bepalingen bevat voor het proces van resultatenbeheer, maakt dat een voorstel van sanctie moet geformuleerd worden voorafgaand aan een hoorzitting. Dat schuift enkel het moment waarop een vordering moet worden opgesteld naar voren, en beperkt de kosten voor het organiseren van een hoorzitting. Voor dopingovertredingen met betrekking tot elitesporters en begeleiders die onder de bevoegdheid van de federatie vallen, formuleert NADO Vlaanderen evenzeer een sanctievoorstel. De werkwijze waarbij een sanctievoorstel wordt geformuleerd en de afhandeling buiten een hoorzitting hebben een kostenbesparend effect. Door meer zaken af te handelen middels acceptatie van een sanctievoorstel, worden verdere kosten voor het organiseren van een hoorzitting vermeden.

De administratieve geldboetes vallen buiten het normale werkingsbudget, en zijn inkomsten die enkel kunnen aangewend worden ter aanvulling van het normale werkingsbudget. De inkomsten uit de administratieve geldboetes en gerecupereerde controlekosten worden ongewijzigd toegewezen aan NADO Vlaanderen, krachtens artikel 7, §1, eerste lid, 12° en vierde lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Sport Vlaanderen”. De inkomsten uit de administratieve geldboetes en gerecupereerde controlekosten worden op dezelfde wijze enkel aangewend voor de werking van NADO Vlaanderen, krachtens artikel 7, §1, eerste lid, 12° en vierde lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Sport Vlaanderen”. Dergelijke inkomsten zijn in beginsel onzeker, en afhankelijk van de soevereinde beoordeling van de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad voor Breedtesporters en Begeleiders. De efficiëntiewinsten door de wijzigingen in het proces van resultatenbeheer, waarbij gestreefd wordt om het aantal zaken dat voor hoorzitting wordt ingeleid te beperken door het formuleren van een sanctievoorstel voorafgaand aan een mogelijke hoorzitting, compenseren een mogelijke daling van de inkomsten uit administratieve geldboetes.

Het advies van de Inspectie van Financiën van 16 juni 2020 gaat als bijlage 4.

Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, van 29 juni 2020 gaat als bijlage 5.

B. ESR-TOETS

De ESR-toets is niet van toepassing op dit voorontwerp van besluit, want dit dossier bevat geen pps-project of maakt geen alternatief gefinancierde investeringen mogelijk.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de financiën van de lokale besturen, noch op personeelsvlak, noch op het vlak van de werkingsuitgaven, de investeringen en schuld, en de ontvangsten.

4. VERDER TRAJECT

Na principiële goedkeuring zullen de volgende adviezen worden ingewonnen:
- het advies van de Strategische Adviesraad;
- het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie;
- het advies van de Raad van State.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat betreft de aanpassing aan de Code 2021 en de bijhorende memorie van toelichting;

2° de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand te gelasten over het voorontwerp van decreet advies in te winnen:
1) van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC); en
2) van de Vlaamse Toezichtscommissie;
en te machtigen te beoordelen of voornoemde adviezen aanleiding kunnen geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst;

3° de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemde adviezen de onder punt 2° vermelde adviezen geen aanleiding geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering goedgekeurde tekst.

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS

Bijlagen:
1. Voorontwerp van decreet;
2. Memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet;
3. Kind- en jongereneffectrapport (JoKER);
4. Advies van de Inspectie van Financiën van 16 juni 2020;
5. Akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid van 29 juni 2020.